Културну манифестацију „Дани бијеле пчеле” уприличену поводом 15. годишњице српског часописа за децу “Бијела пчела” у Ријеци у значајној мери обележила је и тематска трибина “Радост игра и друго”, - Шарени листови за децу, посвећена проблемима издаваштва за најмлађе. “Бијела пчела” је једини српски дечји лист у Хрватској штампан на ћириличном и латиничном писму.

Организатори манифестације из ријечког пододбора Српског културног друштва (СКД) “Просвјета” на округлом столу су, 21. септембра окупили представнике српских организација и редакција дечјих часописа из земаља региона, (међу којима је био и Милутин Станчић из “Споне”), као и госте из асоцијација заједнице Италијана из Хрватске и Русина из Србије. На округлом столу се веома плодно и конструктивно расправљало о бројним проблемима редакација дечјих часописа на српском језику у региону, од којих су неке или угашене, или су на ивици опстанка, без правих потпора за даље деловање. Значајан део искустава у издаваштву за децу изнели су домаћини из “Бијеле пчеле”, односно из пододбора СКД “Просвјета”, Љерка Радојчић и Татјана Олујић, затим представници ресорног министарства културе Хрватске, и посебно Гордана Малетић угледни дечји писац из Београда...

У оквиру програма “Дани бијеле пчеле” у просторијама СКД “Просвјета” у Ријеци отворена је и изложба стрипа “Чипко и дјед Филип”, истакнутог аниматора Боривоја Довниковића Борда. У ријечкој дворани Еурохерца Милан Лане Гутовић је извео његову познату монодраму “Обично вече”.

„Словце“ у „Слову“

Срби у Македонији немају типичних примера и могућности за упоредна искуства и класичне паралеле са дечјим часописима попут „Бјеле пчеле“ наших драгих домаћина. Но, у оквиру културно просветног месечног информатора „Слово“, у Скопљу издајемо као подлистак „Словце“ који у доброј мери, упркос многим тешкоћама, делимично надокнађује потребе најмлађих Срба у овој републици.

У садашњим условима и актуелним објективним друштвеним и политичким околностима у којима у Македонији живи нешто мање од 40.000 Срба, дужи низ година, на жалост, (изузев неких неуспешних покушаја кратког даха), нису створене повољне могућности за дугорочније веродостојно и неометано преношење информација преко јавних гласила везаних за њихов животни миље на тим просторима, на матерњем језику. То се, наравно, односи и на потребу издавања дечјег часописа. „Слово“ је покренуто са јасним оптимистичким амбицијама за попуњавање тог вакуума, упркос реалним сметњама, неизвесностима и хроничним изазовима.

Културно просветни информатор је покренут 2007. на крилима скромних надања да, колико – толико, помогнемо приближавању превасходно културних и просветних вредности Срба ширим круговима друштва, посебно корисницима школског узраста, који нису у могућности да прате информативни сервис Културно инфомативног центра Срба у Македонији („Спона“, www. srbi.org.mk) ослушкивањем „сигнала“ времена у коме живимо.

„Слово“ (касније и „Словце“) је покренуто, пре свега због деце, али и одраслих. Постојеће стање просветног система у Македонији, када је у питању васпитање и образовање Срба, више је него забрињавајуће. Аларм бројки то најбоље показује: на

матерњем српском језику у Македонији буквално се „на кашичицу“ како – тако, без адекватних просвтних кадрова, у овој школској години, школује буквално 216 основаца у свим разредима деветолетке по новом образовном систему! У селу Кућевишту на обронцима Скопске црне горе, на пример, ове године је у одељење на српском наставном језику у први разрред уписано свега седморо малишана. Настава на српском се иначе, једино још изводи у Старом Нагоричану и Табановцима на северу Македоније. У Скопљу више нема наставе на српском језику ни у основном ни у средњем образовању. У Куманову је лане, угашена настава на српском језику и у Основној школи која носи име „Вука Караџића“...Тако је „Вук“ тамо после толико времена, остао без српских ђака.
Са великим тешкоћама у Битољу је ове школске године настављена лане покренута факултативна настава на српском језику. И у том програму своје значајно место и те како имају „Слово“ и „Словце“...
Зато, у границама скромних могућности у нашем центру „Спона“ решени смо да много тога надокнадимо ентузијазмом, ширењем сарадње и иновацијама. Уз огромне напоре, ускраћени припомоћи како од Македоније тако и од матице Србије, настојимо да овај мали прилог буде у служби исправљања неких старих грешака, буђења из летаргије и апатије. Трудимо се и боримо за правовремену, истиниту, и квалитетну информацију везану за културна догађања нашег народа, али и свих осталих на овим просторима. Део тог труда и добрих намера је видљив на сајту наше организације. Међутим, осећајући потребу, да изађемо у сусрет и оном делу наших људи, и наших најмлађих, који себи не могу приуштити интернет, одлучили смо се за „Слово“ и у њему „Словце“, које уверени смо радује све нас, а посебно најмлађе.
На жалост, ова школска година је стартовала без новог броја „Слова“, досада бесплатно дистрибуираног гласила које је делимично коришћено и као додатно помагало у настави. Претходни број смо издали са великим одрицањем, практично, без икакве помоћи и финансијских средстава.